

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen, Enheten för
skatteförfarande och tullfrågor
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia: alicia.eklund@regeringskansliet.se
anders.lenfors@regeringskansliet.se
gabriel.cleverdahl@regeringskansliet.se
marcus.sjogren@regeringskansliet.se

Stockholm 29 januari 2025

Remiss – Kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9)

FAR har erbjudits tillfälle att lämna kommentarer avseende Finansdepartementets remiss *Kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9) (Fi2024/02168)*. FAR vill med anledning av detta anföra följande.

Inledning

De materiella reglerna om tilläggsskatt är i sig både omfattande och komplexa. Till detta kommer betydande rapporteringskrav. Syftet med det remitterade förslaget, som i huvudsak är en implementering av kapitel 8 i OECD:s modellregler är att underlätta informationsutbytet av tilläggsskatterapporter mellan medlemsstater samt att möjliggöra för multinationella företag att övergå från lokal inlämning av tilläggsskatterapporter till central inlämning. Det är viktigt att den valfrihet som finns att lämna in tilläggsskatterapporter antingen lokalt eller centralt bibehålls då de administrativa förutsättningarna för koncerner skiljer sig åt väsentligt.

Begränsningar i lokala rapporteringskrav

En förutsättning för ett flexibelt system är att rapportering av tilläggsskatt även kan samordnas centralt inom en koncern, vilket förutsätter utbyte av information mellan relevanta länder. Samtidigt kan FAR konstatera att vissa EU-länder redan nu inför omfattande lokala rapporteringskrav, något som försvårar för de skattskyldiga och underminerar principen om centraliserad inlämning. Exempelvis finns det länder som kräver att lokala enheter rapporterar omfattande information om koncernstrukturen direkt till den lokal myndigheten. Vidare synes flera länder ha infört separata datum för inlämning av beräkningen av en nationell tilläggsskatt och något land har också aviserat att de kan komma att kräva att denna beräkning lämnas in via en nationellt framtagna rapport.

FAR anser att det ska förtydligas i direktivet att medlemsländer begränsar de lokala rapporteringskraven. Punkt 15 i den föreslagna preamblen innehåller i och för sig en uppmaning till

medlemsländer att minimera kraven på information utöver det som ska rapporteras i *GloBE Information Return*. FAR föreslår att detta förtydligas ytterligare.

Granskning och rättelse av fel i tilläggsskatterapporten – artikel 9a(1)

Enligt förslaget till ny artikel 9a(1) kan en skattemyndighet kräva rättelser ("corrections") av en tilläggsskatterapport. Enligt FAR är bestämmelsens innebörd otydlig. Ordalydelsen antyder att det är tilläggsskatterapporten för moderenheten eller bolaget som definieras som "designated filing entity" vilket motsägs delvis av förklaringen till bestämmelsen (explanatory memorandum, s. 6). Denna bestämmelse synes ta sikte på situationer där en tilläggsskatterapport för ett dotterbolag har lämnats in i det land moderenheten eller "designated filing entity" är hemmahörande. FAR anser att bestämmelsens innebörd bör förtydligas.

Generellt om granskning och fastställande av slutlig tilläggsskatt

Det är viktigt att säkerställa förutsägbarhet vid granskningen av tilläggsskatterapporter, vilket bland annat innebär att tilläggsskatterapporten endast bör kunna granskas av ett enda lands skattemyndighet. När en tilläggsskatterapport har godkänts och den slutliga skatten fastställts, bör det inte vara möjligt för ett annat land att öppna rapporten för ny granskning.

Inom ramen för OECD:s "dissemination approach" är det redan reglerat vilket land som ska ta emot en tilläggsskatterapport. Kortfattat innebär reglerna att landet där moderenheten hör hemma får en komplett version av alla tilläggsskatterapporter, medan länder med beskattningsrätt av ett visst bolag mottar tilläggsskatterapporten för det aktuella bolaget. Exempelvis innebär detta att ett land som har infört en nationell tilläggsskatt får tillgång till rapporterna för bolag hemmahörande i det landet. Vid tillämpning av huvudregeln kommer det land där huvudregeln tillämpas att få tillgång till rapporterna för berörda utländska bolag.

Enligt FAR:s uppfattning innebär "dissemination approach" att en nationell tilläggsskatt kan medföra att upp till tre jurisdiktioner får tillgång till hela tilläggsskatterapporten för ett och samma bolag: landet där moderenheten är hemmahörande, landet som tillämpar nationell tilläggsskatt och landet där "designated filing entity" är hemmahörande.

Om ett land har kvalificerad nationell tilläggsskattelag bör tydliga riktlinjer införas som säkerställer att endast detta land har rätt att granska tilläggsskatterapporten och fastställa den slutliga tilläggsskatten. Övriga länder bör inte ges befogenhet att granska eller ifrågasätta nämnda lands bedömning.

Om det inte finns någon nationell tilläggsskatt i det aktuella landet ska tilläggsskatterapporten samlas in via huvudregeln. Även i detta scenario kan upp till tre olika länder få tillgång till hela tilläggsskatterapporten och det är viktigt att denna spridning av information begränsas och att det också begränsas vilket land som ska göra bedömningen av tilläggsskatterapporten. Ska flera länder granska och bedöma uppgifterna i en tilläggsskatterapport bör det också finnas en tvistelösningsmekanism som säkerställer en snabb och effektiv metod för att lösa en tvist relaterad till tolkning och tillämpning av reglerna om tilläggsskatt.

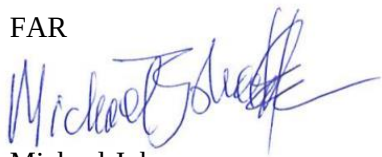
FAR anser också att motsvarande regler bör införas vid tillämpning av kompletteringsregeln för att säkerställa en tydlig och enhetlig process för granskning och fastställande av tilläggsskatt.

Tilläggsskatterapporten som informationsbärare

Det internationella informationsutbytet har över tid ökat i syfte att begränsa möjligheterna till skatteundandragande, vilket är positivt. Detta synes också vara i linje med direktivet för administrativt samarbete (2011/16/EU) som nu innehåller få restriktioner om hur utbytt information kan användas av respektive skattemyndighet, se exempelvis artikel 16(1) som hänvisar till artikel 2,

I direktiv 2011/16/EU artikel 16(6) finns en bestämmelse som reglerar hur utbytta CbC-rapporter får användas. Det anges bland annat att rapporten inte kan användas direkt för att justera internprissättning men det finns inga restriktioner mot att använda CbC-rapporten för ytterligare utredningar av internprissättning eller andra skattefrågor. Naturligtvis är det viktigt att skatteundandragande och brott bekämpas. Samtidigt finns det affärsmässiga och andra skäl som talar för att informationsutbytet begränsas. FAR anser att det bör övervägas vidare i det fortsatta arbetet var denna gräns ska gå.

FAR

Michael Johansson

Ordförande i FAR:s remissgrupp - Skatt